

доставчикъ за писма и свѣдѣния отъ Цариградъ. Сегашнитѣ му писма ни запознаваха съ това, което се вършило въ Цариградъ по нашитѣ работи, а, главно, тѣ ни съобщаваха непрѣкъжванитѣ злини, които слѣдваха да се вършатъ още въ България отъ турцитѣ. За подкрѣпа на това, архимандритътъ бѣше ни пратилъ въ оригиналъ и нѣкои дописки отъ разни мѣста изъ България. Съ много отъ тия свѣдѣния азъ си послужихъ въ токо-що поменатата брошура, както ще види това сега въ нея и самъ читателятъ. До излизане, обаче, на брошурата нѣкои отъ тия дописки азъ зехъ, съгласно съ другаря ми, та ги прѣведохъ на французски, и още на другия день изпратихме прѣписи отъ тѣхъ не само на Гладстона и на нѣкои други лица, но и на самия лордъ Дерби, министра на външнитѣ дѣла.

За получване отъ тоя послѣдния тия писма ние приехме слѣдното съобщение:

Foreign office, octobre: 21 1876.

Господа,

Натоваренъ съмъ отъ лордъ Дерби да ви извѣстя, че той е получилъ писмото ви отъ 18 тек. октомврия, придружено съ едно извлѣчение отъ едно писмо, което ви било изпратено изъ България относително положението на вашата страна.

Съмъ, господа, най-вѣренъ и смиренъ вашъ слуга.

Тентерденъ.

До г. г. Цанковъ и Балабановъ.

7/19 октомврия, четвъртъкъ.

Него день рано дойде да ни види пакъ приятельтъ ни г. Женсонъ и да ни пита, какъ върви работата съ брошурата, че тя била необходима. Казахме му, какви